

ואחד על האחרונה, ובגלל זה אז
ישיר משה. אז שר לא נאמר,
אלא אז ישיר.

עשירי בתפלה, וזו שכינה,
ועליה נאמר (תהלים יז) תפלה לדוד
שמעה ה' צדק. ודוד ברוח
הקדש אמר באחרית הימים של
הגלות, אמר על ישראל (שם)
בחנת לבי פקדת לילה, ואין
לילה אלא גלות, ומה שאמר
איוב הפל הנה משל על ישראל
שאמר כלה ענן וילף, והשטן
רצה לקטרג לו, ואמר הקדוש
ברוך הוא, איוב לא בדעת ידבר.
אף ביצקב כף, בגלל שראה
ברוח קדשו את דחק הגלות:
ע"כ.

ויצקב, בגלל שראה ברוח
הקדש דחק של הגלות האחרונה
בסוף הימים, ואמר (בראשית כח) ויפגע
במקום וילן שם כי בא השמש, ובא הלילה של
הגלות, ואמר (שם לב) ויירא יצקב מאד
ויצר לו. וחלק את העם הקדוש
בגלות לשלשה צדדים, כמו
שנאמר (שם לג) וישם את
השפחות ואת ילדיהן ראשנה,
בראש בגלות אדום. ואת לאה
וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
יוסף אחרנים. ובגלל שראה אחר
כף עניות וצער שלהם, אמר (שם
כח) ושכתי בשלום אל בית אבי.
ואמר, ונתן לי לחם לאכול ובגד
ללבוש.

ודוד, בגלל הגלות אמר (שמואל ב-
יז) רעב וענף וצמא במדבר. בגלל
שראה שכינה חרבה יבשה, היה
נוטל צער בגללה. אחר שראה
שישראל חוזרים (בתשובה) בחדוה,
תקן עשרה מיני נגונים, ובסוף
כלם אמר (תהלים קב) תפלה לעני
כי יצטף (ג"א תקן עשרה מיני תלים, ובסוף
כלם תפלה לדוד המה ה' אונף עני. אחת שכל
התפלות שבגלל מתעטפים לפני המקדש, ולא היו
נכנסות עד שתכנס תפלת העני, אמר תפלה לעני

על פורקנא קדמא וחד על בתרייתא ובגין
דא (שמות יד) אז ישיר משה אז שר לא נאמר
אלא אז ישיר.

עשיראה בתפלה ודא שכינתא עליה אתמר
(תהלים י"ז) תפלה לדוד שמעה יי צדק
ודוד ברוח קדשא אמר באחרית יומין
דגלותא, אמר על ישראל (תהלים י"ז) בחנת לבי
פקדת לילה. ולית לילה אלא גלות ואיוב מה
דאמר כלא הוא משל על ישראל דאמר (איוב
י) כלה ענן וילף, ושטן בעא לקטרגא ליה
ואמר קדשא בריך הוא (איוב לד) איוב לא בדעת
ידבר אוף ביצקב בגין דחזא ברוחא דקודשא
דוחקא דגלותא (ער כאן מהחשמטות)

ויצקב בגין דחמא ברוחא דקודשא דוחקא
דגלותא בתראה בסוף יומייה (אמר
(בראשית כח) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ובא הלילה דגלותא
ואמר (בראשית לב) ויירא יצקב מאד ויצר לו. ופליג
עמא קדישא בגלותא לג' סטריין. כמא דאת
אמר, (בראשית לג) וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשונה ברישא בגלותא דאדום, ואת לאה
וילדיה אחרונים. ואת רחל ואת יוסף
אחרונים. ובגין דחמא בתר כן עניותא
וצערא דלהון אמר (בראשית כח) ושכתי בשלום
אל בית אבי ואמר ונתן לי לחם לאכול ובגד
ללבוש.

ודוד בגין גלותא אמר (שמואל ב ז) רעב וענף
וצמא במדבר, בגין דחמא שכינתא
חרבה יבשה הוה נטיל צערא בגינהא. לבתר
דחמא דהדרין ישראל (בתשובה) בחדוה, תקין
עשר מיני נגונים. ובסוף פלהו אמר (תהלים קב)
תפלה לעני כי יצטוף (ג"א תקין מיני תלים, ובסוף פלהו
תפלה לדוד המה ה' אונף עני. תדא דבלהו צלותין דבגנייהו מתעטפין קדם
מלכא. ולא הוו עאלין עד דבעול צלותא דעני אמר תפלה לעני כי יצטוף)